

5- Deizm yolunda akıl yolda kalmıştır!

Akıllarına teslim olan deizm, peygamberlere ve vahyin rehberliğine olan ihtiyacını reddetmiştir. Peki, sorumuz şu gerçekten akıl tek başına yeterli midir? Gerçek iyi, mutlak iyi nedir, gerçek kötü ve mutlak kötü nedir? Senin iyi dediğine bir başkası kötü diyorsa akıl yolda kalmış ve tökezlemiştir. Şimdi akli rehber kabul edip vahyi terk edenlerin iyilik ve kötülük tanımlarına bak. O zaman bu söylediklerimize hak vereceğine inanıyoruz.

Evrensel Ahlak yasasını reddeden ve vahyi terkedip akli kendine rehber yapan Hedonizm yani haz ahlakına göre haz veren şey “iyi”, haz vermeyen kötüdür. Mesela hazzı bir hırsızlıkta, adam öldürmekte ve kadına tecavüz etmekte bulan bir kimse için bu şeyler iyi iken, karşısındakiler için de iyidir diyebilir misin? Bir şeyin senin için iyi iken diğeri için kötü olduğunu düşünmeyen hedonizm için aklın rehberliği ancak bu kadardır.

Her şeyde olduğu gibi ahlakta da egemen olan çıkardır diyen Egoizm’e göre iyi sadece kendi çıkarına uyan şeydir. Ya senin çıkarların, başkasının zararları ise durum ne olacak? İşte aklını vahyin ışığından mahrum etmenin sonucunda Egoizm insanlığı perişan etmiştir.

Peki, anarşizm ne diyor bir dinle. Diyor ki ahlak insan özgürlüğünü engelleyen kurallar bütünüdür. Bu nedenle yıkılmalıdır. Özel mülkiyeti reddederler ne yazık ki bireyin özgürleştirilmesi gerektiğini savunurlar. Bu nasıl özgürlüktür? Senin özgürlüğün başkasının esareti ise. Sen kazanacaksın ama senin olmayacak. Sen çalışacaksın başkası yiyecek diyen anarşizm de insanlığa gözyaşından başka bir şey bırakmamıştır.

FRIEDRICH NIETZSCHE göre “güç” en yüce iyi; yenilgi, kaybetmek, zayıflık ise kötüdür. O’na göre yapılması gereken; insanlığı ahlaktan kurtarmaktır. İnsan doğasına yaraşan, güçlü, korkusuz, acımasız olmaktır. Evet, işte aklın rehberliği işte sonuç.

Bunun gibi niceleri bir şeyler söylemiş ama mutlak iyi ve kötüye karşı yaptıkları tanımlar asırlarca yeryüzüne kan ve gözyaşından başka bir şey bırakmamıştır.

Aklın rehberliğinde giden bütün izmler sönmüş bitmiş ve iflas etmiştir. Bunların hali karanlık bir yolda farları kapalı hızla giden bir arabaya benzemektedir. Direksiyon elimde dilediğim yere giderim diyenler farların yolunu aydınlatmasına izin vermeyenler o yollarda perişan olmuşlardır. İşte tüm bu felsefi akımlar gibi deizm de bir yaratıcıyı kabul etmesine rağmen onun sözlerine kulak tıkamış akılları ile karanlık ve çıkmaz yollarda ilerlemeye çalışmakta ama her girdiği yoldan bir kütürtü bir kaza sesi gelmektedir. Sadece aklın izinde gitmeye çalışanlar gittikleri yollarda kaybolmuşlardır. Eğer ki farları bir yaksalar kuranın ve vahyin farları onların o karanlık yollarını güneş gibi aydınlatacak ve içinden çıkmadıkları tüm sorular cevaplarını bulacaktır.

İnsanı yaratan onu muhteşem duygu ve cihazlarla donatan ve şu âleme gönderen yaratıcı ona gerçek iyi ve kötüyü tarif etmeden sadece aklının eline bırakır mı? Âleme bu kadar kanun ve nizam koyarak yöneten yaratıcı hiç insanı kanunsuz nizamsız başıboş bırakır mı? Onun merhameti, adaleti, hikmeti, terbiye ve idaresi hiç buna müsaade eder mi? Kanun ve nizamın olmadığı yerde kaos ve acının olduğunu bilen kurduğu en küçük bir işletmede kurallar kanunlar koyan insan şu insanlık alemini yaratanın ona kurallar ve kanunlar koymayacağına nasıl hükmedebilir?

Bir insan ne kadar zeki, kabiliyetli, ince anlayışlı, ilim ve irfanda ileri olursa olsun yine de bir peygambere ihtiyacı vardır, ondan müstağni olamaz. Her insanın anlayış ve kabiliyeti farklıdır. Bu bakımdan herkes aynı derecede her hakikati anlayamaz, iyi ve kötüyü birbirinden ayıramaz. Birinin iyi dediğine diğeri kötü diyebilir. Peygambersiz akıl, doğru yolda yürüyemez, ufku her şeyi kuşatamaz ve tam bir rehber olamaz. Çünkü akıl da bir mahlûktur, idraki sınırlıdır.

Akıl ile hareket eden felsefeciler, tarih boyunca bir noktada ittifak edememişler, birbirlerini yalanlayıp ve birbirlerinin fikirlerini çürütmekle meşgul olmuşlardır. Çünkü felsefeciler her şeyi akıl ile halletmeye çalışmışlardır. Herkes kendi akli ile hareket etmiş, kendi ilmini kâfi görmüştür. Netice ise kan gözyaşı ve zulüm olmuştur.

Kur'an ve diğer semavî kitaplar, bütün hadiseleri bir harita gibi insan aklının önüne koymuşlardır. Evet, gelen her peygamber aynı davayı anlatmış ve aynı hakikati ders vermiş ve aynı çizgide ittifak etmişlerdir. Her gelen peygamber, bir önceki peygamberi kabul ve tasdik edip, daha sonra gelecek peygamberi de müjdelemiştir. Artık sana düşen girdiğin yolda vahyin ışığını yakmandır. Elbette kaybedecek bir şeyin yok. Korkma farları yak. O zaman anlayacaksın ki akıl mutlak doğruyu bulmada vahyin ışığına muhtaçtır.